

Beslutningsforslag nr. **B 104**

Folketinget 2009-10

Fremsat den 19. januar 2010 af Peter Skaarup (DF), Colette L. Brix (DF), Henrik Brodersen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Ib Poulsen (DF) og Hans Kristian Skibby (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om afholdelse af vejledende folkeafstemning om forbud mod minareter

Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag om afholdelse af en vejledende folkeafstemning om et forbud mod

minareter. Ved folkeafstemningen stemmes der ja eller nej til følgende spørgsmål: »Skal opførelse af minareter ved moskeer forbydes i Danmark?«.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at sikre, at den danske befolkning får mulighed for at tage stilling til, om der skal indføres et forbud mod at bygge minareter i forbindelse med moskeer i Danmark.

Søndag den 29. november 2009 afholdtes en folkeafstemning i Schweiz om, hvorvidt minareter skulle forbydes. Initiativet til folkeafstemningen blev taget af Schweizisk Folkeparti (SVP). Anledningen hertil var opførelsen af en minaret på et muslimsk bedehus i byen Wangen. Beboerne i den lille by var forfærdede over udsigten til en minaret, hvilket fik SVP til at foreslå en afstemning. Alle andre politiske partier i Schweiz anbefalede, at vælgerne forkastede forslaget. Resultatet af afstemningen blev dog et rungende ja: 57,5 pct. stemte ja, og 42,5 pct. stemte nej.

I Schweiz findes der regler, der sikrer, at folkeafstemninger kan benyttes på både forbunds niveau, kantonniveau og kommuneniveau. Grundlaget for folkeafstemninger findes i den schweiziske forbundsforfatning. Schweiz har benyttet folkeafstemninger i århundreder (den første blev afholdt i 1294 i kantonen Schwyz). Den første landsdækkende folkeafstemning blev afholdt i 1802. Siden har der været afholdt flere hundrede landsdækkende afstemninger. (Kapitel 9 i »Folkets røst. Demokrati og folkeafstemninger i Danmark og andre europæiske lande« af Palle Svendsen, Magtudredningen, Aarhus Universitetsforlag 2003).

Mange borgere i Danmark oplever alt for stor afstand til beslutningstagerne. Det kan føre til manglende interesse for politik og måske afmagt over for de beslutninger, der træffes af administrative myndigheder og i den lovgivende forsamling, Folketinget. Denne følelse af ikke at kunne øve indflydelse på den politiske udvikling i landet er blevet endnu mere udtalt med den stigende integration mellem EU-landene. Dette problem har man ikke i et land som Schweiz, hvor der regelmæssigt afholdes folkeafstemninger. Den schweiziske demokratimodel sikrer, at der i mindre grad vedtages love og beslutninger, som ikke har opbakning blandt et flertal af vælgerne. Med et såkaldt referendum kan vælgerne forlange f.eks. et vedtaget lovforslag sendt til afstemning, hvorefter de enten kan forkaste

eller vedtage den lovgivende magts beslutninger. Ved et såkaldt vælgerinitiativ kan 100.000 vælgerne selv fremsætte forslag til ændringer af grundloven og forlange, at de bliver underkastet en folkeafstemning. Det var den sidstnævnte model, der blev benyttet søndag den 29. november 2009, og som sikrede et forbud mod nye minareter.

Forslagsstillerne mener, at øget brug af folkeafstemninger vil styrke det danske folkestyre og føre til en tiltrængt modernisering af den politiske beslutningsproces her i landet. Regelmæssig brug af folkeafstemninger vil føre til en stigende interesse hos borgerne for at deltage i samfundets videre udvikling, idet de selv er med til at træffe de politiske beslutninger, der har betydning for samfundet. Desværre har borgerne i Danmark ikke mulighed for at tage initiativ til folkeafstemninger, uanset hvor mange underskrifter der måtte blive indsamlet, hverken ved vælgerinitiativ eller referendum. Det danske demokrati er repræsentativt og dermed begrænset til, at vælgerne kan stemme ved kommunal-, regional- og folketingsvalg. Derudover indeholder grundloven regler for, hvornår der skal afholdes folkeafstemninger i Danmark. Der skal bl.a. afholdes folkeafstemning i forbindelse med afgivelse af suverænitet.

Men det er muligt uden for grundlovens bestemmelser at afholde folkeafstemninger af vejledende karakter. Dette er dog kun sket to gange tidligere. Første gang var i 1916 vedrørende salget af De Vestindiske Øer til USA (flertal for forslaget). Anden gang var i 1986 vedrørende afstemningen om det indre marked (flertal for forslaget). Forslagsstillerne foreslår således, at Folketinget anvender denne mulighed for at lade et ømtåleligt emne blive klargjort ved en vejledende afstemning. Der er tydeligvis tale om et emne, der splitter vælgerne og de folkevalgte. Det er Schweiz et tydeligt eksempel på. Der var massiv politisk modstand mod forslaget, samtidig med at der var massiv folkelig opbakning til det. Ved at lade vælgerne afgøre et sådant ømtåleligt emne fremtidssikrer man demokratiet og undgår politikerlede. Det er således forslagsstillernes forhåbning, at et flertal i Folketinget vil bakke op om beslutningsforslaget, også selv om man even-

tuelt vil argumentere imod forslaget ved den efterfølgende folkeafstemning.

*Skriftlig fremsættelse***Peter Skaarup (DF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af vejledende folkeafstemning om forbud mod minareter.

(Beslutningsforslag nr. B 104).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.